

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci po 5 c. Nieleżytość stopniowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 200.

Poniedziałek 31. Sierpnia 1868.

Rok wydania 58.

Część nieurzędowa.

Szóste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 29. sierpnia 1868.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zajął posiedzenie o kwadrans na 11tą przed południem. — Obecnych posłów było 124.

Ze strony rządu: c. k. radca Namiestnictwa p. Oswald Bartmański i c. k. starosta powiatowy p. Filip Zalewski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia, odczytano dalszy spis petycji wniesionych do Sejmu.

P. Smolka wnosi, ażeby petycję z przedłożeniem statutu dla miasta Lwowa odesłać do osobnej komisji, którejby poruczono także rozpoznanie innych statutów miejskich.

P. Rutowski wnosi, ażeby petycję miasta Pilzna z zażaleniem na tamtejszego naczelnika powiatowego o naruszenie prawa propinacji przysługującego gminie pilnieńskiej odesłać wprost do komisji propinacyjnej.

P. Boczkowski jako przewodniczący komisji petycyjnej uwiadamia, że komisya ta niektóre przydzielone jej petycje odesłała do przynależnych komisji. Zarazem wnosi, ażeby petycje odnoszące się do specjalnych przedmiotów, odsyłać odtąd z biura marszałkowskiego wprost do przynależnych komisji.

P. Hubicki poleca komisji petycyjnej spieszne załatwienie petycji miasteczka Toporowa o wsparcie z powodu pożaru. Przy tem oświadcza się przeciw wnioskowi p. Smolki co do wybrania osobnej komisji dla statutów miejskich i wnosi, ażeby statut miasta Lwowa równie jak inne statuta miast, jakie przedłożone będą Sejmowi, odesłać do komisji konstytucyjnej.

P. Kamiński popiera wniosek p. Smolki co do wybrania osobnej komisji dla statutów miejskich z 5 członków.

Ks. Stemppek wniosek, ażeby Sejm uchwalił, iż posłowie nie należący do komisji, mogą uczęszczać na narady komisyjne.

Marszałek oświadcza, że to odrębny wniosek który należy podać na piśmie i traktować według regulaminu.

P. Hönigsman przeciwny jest wnioskowi p. Smolki przemawiając za odesłaniem statutów miejskich do komisji konstytucyjnej jako najwłaściwszej do zajęcia się tym przedmiotem.

Przy głosowaniu wniosek p. Smolki co do wybrania komisji z 5 członków dla statutów miejskich został przyjęty; poczem przyjęto także wniosek p. Boczkowskiego, ażeby petycje odsyłać wprost do komisji specjalnych.

Odczytany został wniosek p. Puskarza o zakładaniu i reparacyi dróg.

Wniosek ten dostatecznie poparty zostanie wydrukowany, rozdany posłom i przyjdzie na porządek dzienny.

Odczytano potem następujące dwa wnioski p. Pietruskiego dostatecznie poparte:

I. Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawę następującej treści:

1. Na wszechnicach lwowskiej i krakowskiej mają być zaprowadzone wykłady polskie dla wszystkich przedmiotów prawnych i politycznych.

2. Ze wszystkich przedmiotów wykładowych w języku polskim dozwolone jest składanie egzaminów rządowych w tymże języku.

3. Język polski może być językiem egzaminacyjnym także przy egzaminach ścisłych (rygorozach).

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić petycję do Najjaśniejszego Pana ażeby:

1) na wszechnicach lwowskiej i krakowskiej dla nauk prawnych i politycznych, w polskim języku wykładanych, stałe katedry profesorów zwyczajnych systemizowane były;

2) profesorom nadzwyczajnym wykładającym na wydziale prawniczym lwowskim, w języku polskim, przyznane były prawa i elementa profesorów zwyczajnych, a zatem utworzone na wszechnicy lwowskiej trzy katedry z wykładem polskim na stałe katedry profesorów zwyczajnych zmienione zostały.

Dalej odczytano następujący wniosek p. Starowiejskiego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę:

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim księstwem Krakowskim,

ustanawiająca termin, od którego spory w sprawach wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych mają być sądzone przez c. k. sądy cywilne.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim księstwem Krakowskim zmieniając postanowienia §. 10 Patentu z d. 5. lipca 1853 rozporządzam:

Wszelkie spory w sprawie wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych dotyczące wyrażonych w ustępach (a, f) §. 7 patentu z dnia 5. lipca 1853 i punktów pochodzące z pretensyi zameldowanych po dniu 30. czerwca 1869 sądzone być mają przez c. k. sądy cywilne, według ustaw kodexu cywilnego, sprawy zaś dotyczące samego wykupna, lub regulacyi przyznanych w drodze sądowej służebnictw, pozostają i nadal przy organach ustanowionych dla spraw wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych.

Wniosek ten dostatecznie poparty przyjdzie również na porządek dzienny.

P. Kozłowski wniósł następującą interpelacyę do c. k. komisarzy rządowych: Najwyższem postanowieniem z dnia 11. listopada 1861 raczył Najjaśniejszy Pan przeznaczyć kwotę 1,080.000 złr. w. a w celu przeprowadzenia regulacyi rzek: Wisły, Dunajca, Sanu i Wisłoki, a zarazem rozporządzić, ażeby obszary dworskie, gminy i inne strony prywatne od ponoszenia kosztów tej regulacyi nadal uwolnionemi zostały.

W wykonaniu tego Najwyższego postanowienia zarządził c. k. rząd, iżby po rok administracyjny 1864 wykonane zostały roboty regulacyjne poprzednio zdecydowane, z dotacyi zwykłej i nadzwyczajnej; od roku zaś 1864 miała być wyć wyż wspomniona suma 1,080.000 złr. jako osobna dotacya, na nadzwyczajne budowy wodne obrócona.

Często powtarzające się wylewy rzek, szczególnie zaś okropna klęska powodzi jaka w roku przeszłym kraj nasz dotknęła, stały się smutnym dowodem:

1. Że rozporządzenia wzmiankowane nie wystarczają by zapobiedz ciągle grożącej powodzi;

2. że wykonanie robót około regulacyi rzek w mowie będących, nietylko rzeczywistej potrzebie nieodpowiada, lecz że nawet te roboty wykonane nie zostały, na które rząd przeznaczył rzeczoną dotacyę;

3. że rozkład robot regulacyjnych na lat 20 nie odpowiada zupełnie celowi, przeciwnie jest marnowaniem grosza publicznego, gdyż roboty w małych przestrzeniach, za szczupłą kwotę 54.000 złr. przedsięwzięte, przy pierwszym wezbraniu wód ulegają zniszczeniu, a częstokroć są powodem dotkliwych uszkodzeń posiadłości nadbrzeżnych.

Z tych powodów delegat Wydziału krajowego przydzielony do komisji nadwornej, zesłanej w roku przeszłym dla rozpoznania przyczyn i skutków powodzi, oraz dla rozdania zapomogi przez Najjaśniejszego Pana dla poszkodowanych przeznaczoną, po-

dał na ręce pełnomocnego komisarza nadwornego c. k. rady dworu p. Mündla imieniem Wydziału krajowego na dniu 16. sierpnia 1867 wnioski. ażeby regulacya tych rzek odpowiednio koniecznej potrzebie, o której komisya nadworna naocznie się przekonała, odpowiednio próżbom wszystkich powodią dotkniętych powiatów, nie na przeciąg lat 20tu lecz na krótszy okres czasu rozdzieloną, i w tym celu suma 1,080.000 złr. w odpowiednich ratach wypłaconą była.

W tym samym duchu odniósł się Wydział krajowy do c. k. prezydium Namiestnictwa pismem z d. 18. listopada 1867 do l. 7707.

Wedle oświadczeń w obec delegatów Wydziału krajowego, c. k. pełnomocnego komisarza p. Mündla, zostały wnioski Wydziału przez niego przychylnie zakommitowane oczem przydzielony z ramienia c. k. Namiestnictwa do tej komisji delegat w swoim czasie swej przełożonej władzy sprawę zdać zapewne nie omieszkał.

Zważywszy więc że dalsze odkładanie załatwienia tej sprawy, przy pierwszym wezbraniu wód, kraj na równe klęski jak w roku ubiegłym naraża.

Zważywszy, że klęska ta zagraża nietylko tylokrotnie zniszczonym mieszkańcom nadbrzeży rzek w mowie będących, lecz oddziaływa także jak najszkodliwiej na produkcyę i tak biednego kraju naszego.

Zważywszy, że każda zwłoka w wykonaniu tych robót w swych skutkach przez osłabienie, a częstokroć zupełne zniszczenie możliwości opodatkowania niw powodią nawiedzonych, zagraża skarbowi państwa i kraju dotkliwą utratą, która nawet bez ponoszenia nowych ofiar jedynie przez przyspieszenie rozkładu przyznanej dotacyi odwróconą być może: zapytujemy:

1. Czyli c. k. Namiestnictwo, poczyniło odpowiednie kroki, ażeby suma 1,080.000 złr. na regulacyę rzek: Wisły, Sanu, Dunajca i Wisłoki przeznaczona, na krótszy przeciąg czasu, aniżeli na lat 20 rozłożoną a według udowodnionej konieczności, regulacya tych rzek, wkrótszym czasie uskutecznioną być mogła?

2. Czyli i w jaki sposób użytą została dotacya zwyczajna, i nadzwyczajna na budowy wodne po rok 1864 przeznaczone?

3. Czyli przeznaczone 54.000 złr. na ten cel od roku 1864, w jaki sposób i przy których rzekach użyte zostały?

C. k. komisarz rządowy oświadcza, że zasięgnąwszy informacyi z aktów odpowie na tę interpelacyę na jednym z przyszłych posiedzeń.

Z kolei odczytano następującą interpelacyę p. Czerkawskiego do Wydziału krajowego:

Z powodu dwóch petycji o zaprowadzenie języków polskiego i ruskiego do wykładów w uniwersytecie lwowskim, wniesionych na zesłanej kadencji, Sejm uchwałą z dnia 1. marca 1867 polecił Wydziałowi krajowemu „aby po zbadaniu wszystkich okoliczności dotyczących się sprawy języka wykładowego „w tutejszym uniwersytecie, przedstawił na najbliższej „sesji sejmowej wnioski do odpowiednich uchwał ku „jej należytemu uporządkowaniu w interesie kraju „ni oświaty narodowej.“

Między dotychczasowemi wnioskami Wydziału krajowego nie dostrzegli wnioskodawcy wniosku względem języka wykładowego w uniwersytecie lwowskim.

Pozwalają sobie zapytać:

1. Czyli zamierza Wydział krajowy w bieżącej kadencji przedłożyć Sejmowi odpowiednie powyższej uchwały wnioski? — a w przeciwnym razie

2. Jakie przeszkody wstrzymały go od wykonania danego mu polecenia? —

P. Pietruski oświadcza, że na tę interpelacyę odpowie w imieniu Wydziału krajowego na

jednym z najbliższych posiedzeń. Odczytano potem pismo Jego Exc. c. k. Namiestnika do Marszałka krajowego z uwiadomieniem o przedłożeniu rządowym co do preliminarza funduszy indemnizacyjnych na rok 1869.

Wniosek p. Kraińskiego ażeby przedłożenia rządowe dotyczące się budżetów bez poprzedniego drukowania przyszły do pierwszego czytania, został uchylony.

Komisja do projektu rządowego wolności dzienienia gruntów, ukonstytuowała się. Przewodniczącym komisji wybrany został p. Skrzyński, sprawozdawcą p. Kabat, sekretarzem p. Haller.

Nastąpiło pierwsze czytanie wniosku Wydziału krajowego o seminariach nauczycielskich. Wniosek ten odesłano do komisji edukacyjnej.

Wnioski p. Krzczunowicza, jeden co do zmiany §. 4. statutu krajowego a drugi, zmieniający ustawę o nietykliwości posłów, odesłane zostały po krótkim umotywowaniu przez wnioskodawcę, do komisji konstytucyjnej.

Przystąpiono potem do wyboru komisji propinacyjnej z 9 członków.

Trzykrotnie wotowano nim wybór tej komisji przyszedł do skutku. Przy pierwszym głosowaniu otrzymali absolutną większość pp. Gross, Wężyk, Skrzyński, Kamiński, Kabat, ksiądz metropolita Litwinowicz, przy powtórnej głosowaniu wybrani zostali pp. Tomasi i Zbyszewski, przy trzecim ściślejszym wyborze p. hr. Badeni.

Komisja propinacyjna ukonstytuowała się zaraz. Prezesem wybrany ksiądz metropolita Litwinowicz, wice-prezesem hr. Badeni, sekretarzem p. Kamiński, sprawozdawca później zostanie wybrany.

Nastąpiły potem wybory do komisji z 9 członków mającej rozpoznać wnioski pp. Smolki i Zyblikiewicza.

Przy pierwszym głosowaniu było głosujących 115. Wybrani zostali: pp. Zyblikiewicz (114 głos.), Ziemiałkowski (75), Smolka (74), Grocholski (62).

Nastąpił wybór uzupełniający pięciu członków.

Rezultat był następujący: Głosujących było 118. P. Czerkawski otrzymał 76 głosów. Po nim największą ilość głosów mieli: pp. Krzczunowicz (59), Pietruski (57) Ławrowski (57), hr. Potocki (56), Wolny (56), Chrzanowski (49), Jabłonowski (39), Boczkowski (35).

Nastąpił wybór ściślejszy między powyższymi ósmioma.

Rezultat wyboru następujący: Głosujących było 93. Wybrani zostali pp. Pietruski (55 głos.), Wolny (55), Ławrowski (51), Chrzanowski (50).

Posiedzenie zamknięto o godz. 3. popołudniu.

Przyszłe posiedzenie we środę. Na porządku dziennym: pierwsze czytanie wniosku ks. Stępka o wybranie komisji do spraw katastralnych; drugie czytanie wniosku Wydziału krajowego o języku urzędowym w sądzie i w administracji; wniosek Wydziału kraj. o asekuracji majątków naczelników gmin; sprawozdanie komisji petycyjnej; wybór komisji dla statutów miejskich.

O czynnościach sejmów krajów na posiedzeniach w d. 27. i 28. b. m. podają dzienniki wiedeńskie następujące wiadomości:

W sejmie czeskim na posiedzeniu w d. 27. b. m. przedłożono sprawozdanie wydziału krajowego względem uregulowania prawa propinacji. Szefem komisji budżetowej obrany został hr. Hartig, a szefem komisji do ustawy o podzielności gruntów hr. Morzin. Marszałek krajowy ogłosił rezultat wyboru do kilku komisji. Następnie kilka projektów ustaw przekazano różnym komisjom, między innymi przedłożenie rządowe względem zniesienia ustawy o przymusie językowym komisji z dziewięciu członków. Na posiedzeniu w dniu 28go bieżącego miesiąca rozdano członkom przedłożenia rządowe względem szkół realnych i względem nadzoru szkolnego; pomiędzy petycjami podanymi do sejmu, jest wiele petycji z okolic zamieszkałych przez ludność sławiańską. Sprawozdanie wydziału krajowego względem prawa propinacji przekazane zostało komisji z 9 członków. Hochfeld motywował swój wniosek o podziale politechniki pod względem języka, ze stanowiska nauki i równouprawnienia; przypomniał słowa Leona Thuna wyrzeczone na poprzedniej sesji, że musi przyjść do podziału politechniki jeżeli instytut ma wydać zbawienne owoce. Wniosek przekazano komisji piętnastu.

Hrabia Desfours żądał aby ustawa o przymusie językowym, jako nagła, położona została na porządku dziennym przyszłego posiedzenia, ponieważ komisja już wygotowała sprawozdanie i wniosek ten został przyjęty.

W sejmie wyższo-austryackim na posiedzeniu w d. 27. b. m. Dr. Schlager postawił wniosek dostatecznie poparty: prosić ministerium aby Radzie państwa na najbliższej sesji przedłożyło ustawę względem reorganizacji żandarmerji krajowej; wniosek ten przekazano komitetowi do spraw gminnych.

Dr. Wieser postawił wniosek względem podania adresu do Najj. Pana i do ministerium z powodu rozszerzenia stosunków konstytucyjnych na mocy ustaw zasadniczych państwa, któryto wniosek odesłano do komisji konstytucyjnej.

W sejmie styryjskim na posiedzeniu w dniu 27. b. m. przekazano przedłożenia różnym komisjom, a do rewizji ordynacji krajowej ukonstytuowano komisję konstytucyjną. Następnie obradowano nad przedłożeniem rządowym względem zniesienia politycznych pozwoleń na małżeństwa i przyjęto je bez zmiany.

W sejmie tyrolskim na posiedzeniu w d. 27. b. m. br. Giovanelli interpelował rząd czy zamierza pozwolić na projekt ustawy względem wznowienia i uregulowania praw hipotecznych w Tyrolu i w przeciagu jakiego czasu można się spodziewać załatwienia. Namiestnik przyrzekł odpowiedzieć na jednym z najbliższych posiedzeń.

W sejmie kraińskim na posiedzeniu w d. 27. b. m. Kromer zaprzeczał sejmowi kompetencji w sprawie zmiany sejmowej ordynacji wyborczej, Toman zaś przyznawał mu tę kompetencję i postawił wniosek, aby przedłożenie wydziału krajowego względem tego przedmiotu przekazać komisji z dziewięciu członków, wniosek ten przyjęto i przystąpiono zaraz do wyboru tej komisji.

Przedłożony przez wydział krajowy projekt ustawy względem zaprowadzenia podatku od psów w mieście i gminach wiejskich przyjęto w drugim i trzecim czytaniu po żwawej debacie i odrzuceniu kilku poprawek.

Na posiedzeniu sejmu morawskiego w d. 27. b. m. wybrano kilka komisji i przekazano im rozmaite przedłożenia rządowe i sprawozdania wydziału krajowego.

Sejm salsburgski na posiedzeniu w d. 28. b. m. uchwalił co do wypracowanego przez wydział prajowy projektu ustawy o drogach krajowych i gminnych aby go w wysłuchaniu opinii przedłożonych gmin i mężów zaufania wziąć pod obradę na przyszłej sesji. Przywołano instytutowi Mozarteum subwencję 300 złr. i wybrano komisję z 7 członków do roztrząśnięcia sprawy organizacji sądów.

W sejmie kraińskim na posiedzeniu w d. 28. b. m. przekazano różnym komisjom przedłożenia rządowe i wydziału krajowego, tudzież sprawozdania o wyborze deputowanych z Adelsbergu Lublany górnej i Laas.

Sejm szląski na posiedzeniu w d. 28. b. m. uchwalił rozwiązanie komisji indemnizacyjnej i regulacyjnej z końcem 1868 r. i rozszerzenie §. 87 ordynacji gminnej względem władzy dyscyplinarnej wydziału krajowego w sprawach przeciwko przedłożonym gmin, także na tych przedłożonych gmin, którzy już urząd złożyli, jeżeli idzie o oddanie aktów urzędowych lub złożenie rachunków.

W terażniejszych mowach, które kandydaci do parlamentu w różnych okolicach Anglii miewają do swoich wyborców, uderza w porównaniu z dawniejszymi agitacjami wyborczymi rzadkie bardzo wspomnienie o polityce zewnętrznej. Prawdziwy wyjątek pod tym względem stanowi mowa markiza of Hartington, najstarszego syna księcia Devonshire do wyborców Nordwest-Lancashire. Cały świat — mówi markiz — wystawia urządowanie lorda Stanley'a i mowca nie myśli też poniżyć jego zasług. Lord Stanley z wielką zręcznością, roztropnością i ścisłością przeprowadzał wszędzie politykę nieinterwencji, która zgadza się z usposobieniem narodu, ale nie trzeba zapominać, że kto się zadawania polityką nieinterwencji, nie może się szczycić wpływem na sprawy Europy. Nie mieszać się w cudze sprawy, jest dobrą polityką, ale jest to tylko przechwałką, kto utrzymuje, że lord Stanley swojemi usiłowaniami zdziałał, że w chwili obecnej ani nad Renem, ani nad Dunajem nie sroży się wojna. Jest to tylko szczęściem lorda Stanleya, że sprawował swój urząd w czasach niezamęconego pokoju. Jedyną chwilą,

gdzie zanościło się na wojnę, była kwestya luxemburska, i wtedy przyjął na się gwarancję neutralności, co jak sam zeznaje, było tylko rzeczą formy bez żadnej doniosłości dla Anglii.

„France“ zamieszcza artykuł, nacechowany oburzeniem na tych, którzy z systematycznym niedowierzaniem nie dają się przekonać o pokojowej sytuacji Europy ani zapewnieniami monarchów, ani zgodnymi oświadczeniami mężów stanu. O przyszłości nie można oczywiście stanowczo wyrokować, ale bezstronne rozpatrywanie stosunków pomiędzy mocarstwami i interesów w ogóle całej Europy, przeciwnych wojnie, dozwala mieć pewną nadzieję, że pokój nie będzie naruszony, chyba żeby honor i prawa Francji zostały zagrożone. Jest jednakże obrazą rządu utrzymywać, że rozpocznie wojnę jedynie dla prostego zachęcenia. „France“ gwarantuje swoją powagę, że w razie jakiegokolwiek konfliktu z zagranicą, rząd francuski oparłby swoją politykę na woli narodu, wyrzeczonej przez izbę w sposób bynajmniej nie dwuznaczny.

O podróży Cesarza Napoleona i Cesarzowej Eugenii do Biarritz pisze „Constitutionnel: Donosiliśmy, że Cesarz i Cesarzowa mają wkrótce wyjechać do Biarritz, ale teraz dowiadujemy się, że podróż ta została odłożona z powodów, iż hrabia i hrabina Girgenti mają przybyć w odwiedziny do Najjaśniejszych państwa. Cesarz ma także pojechać z Cesarzowicem do obozu pod Chalons; podróż do Biarritz nie nastąpi więc pierwej jak w końcu pierwszej połowy września.

Młodzi ludzie którzy przy rozdawaniu nagród w Sorbonnie zostali aresztowani za zakłócenie spokojności i podburzające krzyki otrzymali już wyroki, mianowicie skazano jednego na 10 dni więzienia i karę pieniężną 16 franków, dwóch na dziesięć dni więzienia a nakoniec trzech na karę pieniężną w kwocie 50 franków.

Turyńska gazeta utrzymywała niedawno, że rząd włoski wyraził życzenie gabinetowi paryskiemu, żeby załoga francuska z państwa papieskiego ustąpiła, a przynajmniej żeby oznaczono termin chociażby najdalszy ukończenia okupacji. Nie uczyniono zażądanie jednakże nawet temu skromnemu żądaniu rządu włoskiego. Na to odpowiada teraz „France“, że turyńska gazeta sama sobie się sprzeciwia, gdyż polityka francuskiego rządu zdeklarowała się tak jasno co do kwestji rzymskiej, że gabinet florentyński nie mógł uczynić kroku, którego skutki żadnej nie pozostawiały wątpliwości.

O uregulowaniu współdziałania Włoch w rzymskim długi państwa, piszą z Florencji do „Monitora“ co następuje: Stolica apostolska odda swoją wielką księgę do dyspozycji rządu francuskiego, aby w razie jakiejś kwestji spornej rząd włoski mógł powziąć z niej stosowne informacje za pośrednictwem Francji. Pozostają jeszcze zawsze pewne punkta sporne i dla tego zostanie zamianowaną w ciągu pierwszych 6 miesięcy od 31. lipca t. j. od dnia podpisania protokołu licząc, mieszana komisja, która zaproponuje odnośnym rządowi sposób załatwienia tych spornych punktów. Poseł francuski będzie prezydował tej komisji.

Municipalność Ankony podała się in corpore do dymisji. Powodem do tego kroku miało być poróżnienie się z rządem w kwestji podatku konsumcyjnego. W motywach swoich powiada municipalność, iż boleje mocno nad tem, że rząd nie uwzględni interesów miasta w terażniejszym przykrem położeniu tegoż.

„Unita Cattolica“ opisując obchód uroczystości d. 15. sierpnia w Civitavecchia podaje toasty które tam podczas uczty spełniano. Delegat papieski Msgr. Scapitta, wniósł toast na pomyślność Cesarza Napoleona wyrażając oraz wdzięczność za wysławiane stolicy apostolskiej usługi i dodał życzenie aby Cesarz żył jeszcze długie lata i mógł dokończyć swego dzieła. Też same życzenia wyraził dla Cesarzowej która „podziela ciężar korony“ i dla Cesarzowicza będącego „nadzieją Francji.“ Jenerał Dumont odpowiedział toastem na pomyślność Jego świątobliwości Piusa IX. w następujących słowach: „Stojąc przy boku Ojca świętego dla czuwania nad utrzymaniem Jego praw, gdyby te znowu były zagrożone, potrafimy spełnić szlachetną misję, którą nam Cesarz poruczył. Niech żyje Ojciec święty!“

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 27. z. m. przy reparacji w gmachu więziennym trzech więźniów spadło

(1947) Konkurs (1)

der Gläubiger des Gustav Pflink Gastgeber in Lemberg.

Nr. 42236. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen und das in den Kronländern, in welchen das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Gastgebers Gustav Pflink mit dem hiergerichtlichen Beschlusse vom 28. Mai 1868 Z. 29152 der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Herrn Dr. Gregorowicz für dessen Stellvertreter Herr Dr. Bialoskorski ernannt wurde, bei diesem k. k. Landesgerichte in dem aus Anlaß der bis nunzu unterbliebenen Insertion dieses Edictes vom Ende Juli 1868 bis Ende September 1868 verlängerten Anmelddingstermine anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigenfalls nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hatten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechts, das ihnen sonst gebührt hätte, zu beibringen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die ursprünglich auf den 6ten August 1868 festgesetzte Tagssatzung auf den 6ten October 1868 Vormittags 10 Uhr bei diesem k. k. Landesgerichte erstreckt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, den 14. August 1868.

(1924) Edict (1)

Nr. 58. Von der Tarnower k. k. Notariatskammer wird in Gemäßheit des §. 147 der N. D. vom 21. Mai 1855 Nr. 95 des R. G. Bl. hiemit kundgemacht, daß im hiesigen Notariatsarchiv verchiedene durch die Partheien dem verstorbenen k. k. Notar Bronislaus Ramult übergebenen Privaturfunden und Testamente in Aufbewahrung erliegen.

Es werden mittelst gegenwärtigen Edictes sämtliche Partheien, welche dem verstorbenen k. k. Notar Bronislaus Ramult Privaturfunden oder Testamente übergeben haben, aufgefordert, solche vom hiesigen Notariatsarchiv gegen Empfangsbestätigung zu übernehmen.

Von der k. k. Notariatskammer.
Tarnów, am 10. August 1868.

(1935) Obwieszezenie. (1)

Nr. 772. Nächstfolgende dochody król. woln. miasta Jaworowa będą na czas trzylecia, t. j. od 1 stycznia 1869 do ostatniego grudnia 1871 przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu w dzierżawę puszczone.

1. Prawo propinacyi wódczanej z ceną wywołania 15.400 złr. a. w.

2. Prawo propinacyi miodowej z ceną wywołania 450 złr. 70 kr. a. w.

Licytacye te odbędą się w urzędzie gminnym w Jaworowie w następujących dniach i w zwykłych godzinach kancelaryjnych.

1. Na propinacyę wódczaną 14. września 1868.

2. " " miodową 15. " "

Do udziału w tych licytacyach panów przedsiębiorców zaopatrzonych w 10% wadium od ceny wywołania z tym dodatkiem zaprasza się, że warunki licytacyjne każdego czasu w urzędzie gminnym przeznaczane być mogą.

Z urzędu gminnego.
Jaworów, 22. sierpnia 1868.

(1933) Edict (1)

Nr. 8964. Von Seiten des k. k. Kreisgerichtes Tarnopol werden im Zwecke der Einantwortung des für die Güter Probużna und Hrynówce, Husiatyner Bezirkes, entfallenden Grundentlastungs-Capitals im Betrage von 25.085 fl. 35 kr. C. M. alle intabulirten Gläubiger dieser Güter hiemit aufgefordert, damit sie sich mit ihren Forderungen zu diesem Grundentlastungs-Capitale bis zum 27. October 1868 (inclusive) unter der Strenge der §§. 13 und 21 des kaiserlichen Patentes vom 8. November 1853 bei diesem Gerichte melden.

Tarnopol, am 27. Juli 1868.

Edykt.

Nr. 8964. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa niniejszym w celu przyznania kapitału indemnizacyjnego w kwocie 25.085 złr. 35 kr. m. k. za zniesione powinności urbaryalne w dobrach Probużna z Hrynówcami, powiatu Husiatyńskiego — wszystkich intabulowanych wierzycieli tych dóbr, — do 27. października 1868 (włącznie) ze swemi pretensjami do tego kapitału indemnizacyjnego pod rygorem §§. 13. i 21. ces. patentu z 28go listopada 1853 w tutejszym sądzie zgłosili się.

Tarnopol, dnia 27. lipca 1868.

(1946) Edict (2)

Nr. 45354-30484. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber nachstehender angeblich in Verlust gerathenen, auf den Namen Wisznitzer und Brzeskoer Judengemeinde, Bochnier Kreises ausgestellten 5% ostgalizischen Kriegsdarlehens-Obligationen, und zwar:

1) Vom 1. November 1799 Nr. 13841 über 81 fl. 6 kr.

2) Vom 16. Mai 1798 Nr. 4324 über 423 fl. 36 kr., und

3) vom 13. Jänner 1800 Nr. 4629 über 423 fl. 36 kr., von welchen die Zinsen seit dem 1. November 1859 ausstehen, aufgefordert, binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen die fraglichen Obligationen um so sicherer vorzuweisen, widrigenfalls nach Ablauf der obigen Frist solche für amortisirt erklärt werden würden.

Lemberg, am 13. Juni 1868.

Edykt.

Nr. 45354-30484. Ces. król. sąd krajowy Lwowski wzywa niniejszym edyktem posiadaczy wschodniogalicyjskich obligacyi na cele wojenne (ostgalizische Kriegsdarlehens-Obligationen) na imię „Wisznitzer und Brzeskaer Judengemeinde, Bochnier Kreises“, mianowicie:

1) z 1. listopada 1799 Nr. 13841 na 81 złr. 6 kr.;

2) z 16. maja 1798 Nr. 4324 na 423 złr. 36 kr.;

3) z 13. stycznia 1800 Nr. 4629 na 423 złr. 36 kr. opiewających, od których procenta od 1. listopada 1859 zapadły po 5% u procentowanych, które zagubione być mają, aby wyżej opisane obligacye w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi tem pewniej okazali, ile ze w razie przeciwnym po upływie terminu przepisanego takowe amortyzowane będą.

Lwów, dnia 13. czerwca 1868.

(1930) Concurs-Verlautbarung. (2)

Nr. 684. Bei dem Samborer k. k. Kreisgerichte ist eine Rathessekretärstelle mit dem Gehalte von 945 fl. öst. W., eventuell mit 840 fl. öst. W., dann

sind weiter zwei Gerichts-Adjunktenstellen mit dem Gehalte von 630 fl. öst. W. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe in Erledigung gekommen.

Weiter ist bei den k. k. Bezirksgerichten zu Dolina und Kadusz zu einer Bezirksgerichts-Adjunktenstelle mit dem Gehalte von 800 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe auch zur Erledigung gekommen. Bewerber um diese Stellen haben ihre gefeßmäßig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen 14 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Verlautbarung in dem Amtsblatte der Wiener Zeitung an das Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichtes gelangen zu lassen.

Vom k. k. Kreisgerichtes-Präsidium.
Sambor, am 26. August 1868.

(1863) Picitatione-Kundmachung. (3)

Nr. 609. Von Seite des k. k. Zeugs-Artillerie-Filialposten-Commando zu Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß wegen Verkauf von eisernen Achsen, verschiedenen alten Eisengattungen, Kettenwerk, Messing, Kupfer, Verpackungsgefäßen, alten Abfall-Leder, alten Seilwerk, Papier-Abfällen etc.

am 3. September 1868 Vormittags 10 Uhr im k. k. Artillerie-Zeughause eine schriftliche Offertverhandlung mit Vorbehalt der hochortigen Ratification abgehalten werden wird.

Die näheren Bedingnisse, so wie die zu veräußernden Artikel, deren Zahl, Gattung etc. in der, den Offerirungslustigen hinausgegeben werdenden detaillirten Kundmachung genau bezeichnet sind, können täglich mit Ausnahme von Sonn- und Feiertagen im k. k. Artillerie-Zeughause Vormittags von 8 bis 11 — und Nachmittags von 2 bis 5 Uhr eingesehen werden.

Vom k. k. Zeugs-Artillerie-Filialposten-Commando.
Lemberg, am 17. August 1868.

Ogłoszenie licytacyi.

L. 609. Ze strony c. k. komendy posterunku filialnego artylerji zbrojowniczej we Lwowie, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem sprzedaży żelaznych osi, rozmaitego starego żelaznika, kancuchów, mosiądzu, miedzi, naczyń do pakowania, starych odpadków skór, starych powrozów, odpadków papieru i. t. d. odbędzie się

dnia 3go września 1868 o godzinie 10. przed południem

w. c. k. zbrojowni artylerji licytacya zapomoceą ofert pisemnych z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez wyższą władzę.

Blizsze warunki, tudzież artykuły sprzedac się majace, ich liczba, gatunek i t. d. wymienione są dokladnie w szczegolowym obwieszczeniu, które majacym chęć licytowania wydawac się będzie i można je przejrzeć codziennie z wyjatkiem niedziel i swiat w c. k. zbrojowni artylerji od godziny 8mej do 11tej przed południem i od 2giej do 5tej po południu.

Z c. k. komendy posterunku filialnego artylerji zbrojowniczej.

We Lwowie, dnia 17. sierpnia 1868.

(1923) Edykt. (3)

Nr. 14686. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadnia niniejszym z miejsca pobytu niewiadomego p. Jana Krzeczakowskiego, że w sprawie wexlowej Markusa Jonasa przeciw niemu o 75 złr. w. a. uchwałą tusadową z dnia dzisiejszego p. adwokat Dr. Maramorosz z substytucyą p. adwokata Dwernickiego na kuratora jemu ustanowionym, i temuż dotyczący nakaz płatniczy z dnia 15. stycznia 1868 L. 437 doręczonym został.

Stanisławów, dnia 20. sierpnia 1868.

Doniesienia prywatne.**K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft.****(1959) Kundmachung. (1)**

Der gefertigte Verwaltungs-Rath gibt sich die Ehre, die Actionäre der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft zu der Montag den 28. September 1868 um 9 Uhr Vormittags im Saale der Wiener Handelsacademie (Academiestrasse 12) stattfindenden

V. (ausserordentlichen) General-Versammlung einzuladen:

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Erwerbung der Concession für die Linie Suczawa-Jassy mit den Zweigbahnen nach Roman und Botoschani;

2. Vermehrung des Gesellschafts-Capitals behufs Baues dieser Bahnen, und

3. Aenderung der Gesellschafts-Statuten.

Jene Herren Actionäre, welche der General-Versammlung beizuhören oder ihr Stimmrecht nach Maßgabe der §§. 22, 23 und 25 der Statuten ausüben wollen, haben ihre Actien bis längstens

21. September d. J.

in **Wien** bei der Anglo-österreichischen Bank;

in **Lemberg** bei der Filiale der Anglo-österreichischen Bank und bei der galizischen Actien-Hypothekbank;

in **Krakau** bei den Herren F. J. Kirchmayer & Sohn;

in **London** bei der Anglo-Austrian Bank

mittelst doppelt auszufertigenden Consignationen (wozu Blanquette bei den genannten Cassen und Agenturen unentgeltlich erfolgt werden) zu erlegen und erhalten mit der Empfangsbestätigung die Legitimationskarten zur Versammlung.

Im Vertretungs-falle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vorgebrachten Vollmachten vom Vollmachtgeber eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, am 26. August 1868.

Der Verwaltungsrath.